ग्रस्पृत्तद्वारंती दिवंध रुद्रैर्यद्वाध सर्स्वतीया वसुमती गृक्तन्वंसुवने वसुधे-यस्य व्यत्तु यत्ते ॥ १८ ॥

श्रतिज्ञगती । तिस्रो देवीः देव्यः पतिं पालकिमन्द्रमवर्धयन् श्राद्रार्थं पुनरु-क्तिः । ता रुवाक् भारती दिवं स्वर्गमस्पृत्तत् स्पृशित भरती रिवस्तत्कालिभीर्-ती । सरस्वती रुद्रैः युता यज्ञमस्पृत्तत् । वसुमती वसुयुता इउा गृक्तानस्पृत्तत् गृक्शब्देन भूलोकः । ता व्यतु ॥ १६ ॥

देव इन्द्रो नराश७संस्विवद्रथिस्विबन्धुरो देविमन्द्रमवर्धयत् । शतिने शितिपृष्ठानामार्हितः सक्स्रीण प्रविति मित्रावरुणिद्स्य कोत्रमर्हितो बृक्स्पिति स्तोत्रमिश्वनार्धर्यवं वसुवने वसुधियस्य वेतु यत्रं ॥११॥

कृतिः । नरा ग्रस्मिन्नासीनाः शंसित नराशंसः यद्यो देवः इन्द्रं देवमवर्धयत् । कीदशो नराशंसः इन्द्रतीतीन्द्रः वृश्चर्यवान् । त्रिवत्रयः वत्रयं गृहम् त्रीणि वत्र-यानि सदोक्विधानाग्रीधाणि यस्य सः । त्रिवन्धुरः त्रीणि बन्धुराणि ग्रग्यतुःसा-मलक्षणानि बन्धनानि यस्य । स नराशंसः शितिपृष्ठानां शतेनाक्तिः सन् सक्किण गोसक्स्रेण प्रवर्तते । शिति श्यामं पृष्ठं यासां ताः शितिपृष्ठा गावः । मिन्त्रावरुणा इत् मित्रावरुणावेवास्य नराशंसस्य कोत्रमर्कतः कोतृकर्मणि योग्यौ भवतः बृक्स्पितः स्तोत्रमौद्वात्रमर्कति ग्रिश्वना ग्रिश्वनौ ग्रस्याध्यवमर्कतः । स वेतु ॥११॥

द्वो द्वैर्वनस्पितिर्हिर्णपपर्णा मध्रााखः सुपिप्यलो द्विमन्द्रमवर्धयत् । दिवमग्रेणास्यृन्दालिर्चनं पृथिवीमद्रुष्टिहिसुवने वसुर्धिस्य वेतु यज्ञं ॥२०॥

म्रतिशक्तरी। यूप उच्यते वनस्पतिर्देवो देवैः सक् इन्द्रमवर्धयत्। कीदृशः क्रि-रण्यपर्णः क्रिरण्यमयानि पर्णानि यस्य। मधुशाखः मधुर्मधुरा रसवती शाखा यस्य। सुपिप्पलः शोभनानि पिप्पलानि फलानि यस्य। यो वनस्पतिर्प्रेण दिवं स्वर्ग-मस्यृत्तत् स्पृशिर्ता स्पृशेर्लुङि शल इगुपधादिनिदः क्स इति [पा॰ ३.१.४५.] क्स-